

[Christmas Møller.]

Betragtning er jeg enig med den højtærede Finansminister, men det, det naturligvis i ganske særlig Grad kommer an paa, er, hvorledes man bedømmer Erhvervenes Stilling i den nærmeste Fremtid. Vil den engelske Minister for oversøisk Handel, som lige har besøgt os, Professor Marquand, have Ret i, at England i Løbet af 1946 vil komme godt i Gang og kunne sælge os Varer? Vil han have Ret i, hvad han sagde, at der vil komme et Prisfald? Vil han have Ret i — og den højtærede Finansminister var for saa vidt inde paa samme Betragtning, som jeg forstaar og billiger —, at den øgede Produktivitet ved Overgangen fra Krig til Fred vil betyde billigere Varer? Alt dette sagde meget forstandigt den højtærede Finansminister meget lidt om, fordi det er saa overmaade vanskeligt at sige noget om det, men dette er fuldstændig afgørende for Bedømmelsen af Landets Økonomi, som er det væsentligste, og af Statens og det offentlige Økonomi, som vil være afhængig heraf. Eller vil Statskonsulent A. P. Jacobsen have Ret, naar han, hvilket for saa vidt ikke modsiges den engelske Professor, hævder, at man i Løbet af kort Tid vil komme ud i en stor Landbrugskrise, hvor Landbrugets Varer vil være af nedadgaaende Værdi? Alt dette mener jeg hører med i Bedømmelsen af den Betragtning, som skal anstilles nu i den nærmest kommende Tid, og hvor Finansministeren kædede Spørgsmaalene om Kronens Stilling, om Eengangsskatten og om Lønafgørelsen sammen.

Det er jo rigtigt, saaledes som det er blevet sagt, at Finansministerens Tale i og for sig kunde forstaaes som Indbydelse til et nyt Kanslergadeforlig — nu vil det vel sagtens faa et andet Navn. Jeg vil om dette kun sige, at man jo ikke kunde høre noget paa det ærede Medlem Hr. Hans Hedtofts Tale, men det behøver ikke at betyde noget, for de, der kan huske 1932—33, ved, at Venstre og Socialdemokrater umiddelbart før Forliget talte omtrent paa samme Maade, som de Herrer gør det nu. Det tror jeg ikke man skal lade sig forlede af i nogen som helst Henseende; der kan ske alt uanset dette.

For vort Vedkommende vil vi gerne sige, at vi forstaar ikke, at Spørgsmaalet om at ændre den danske Kronens Værdi føres saa stærkt frem i Øjeblikket. Vi mener, at dette er en Fejl, og naar man tænker paa den mægtige Indførsel, som vi venter os, og som vi gerne skal have, og de mange Penge, vi har, Sterling og Dollars, til Indkøb af Varer, saa vil jeg dog gerne spørge,

om den højtærede Finansminister mener, at en Nedsættelse af Kronens Værdi kan være rimelig. Vi vil endvidere gerne bede Finansministeren om saa snart som muligt at give Tinget og Offentligheden Underretning om den Prisundersøgelse, som er i Gang angaaende Danmarks Priser paa Import og Eksport, og jeg skal her i Dag udtale Ønsket om, at den Lønafgørelse, som nu skal træffes, bygges op paa den Betragtning hos Arbejdsgivere saa vel som hos Arbejdere, at det først og fremmest gælder om at skabe et saadant Lønniveau og Prisniveau her i Landet, at Produktionen kan holdes i Gang. Vi mener ikke, at det danske Samfund kan være tjent med en Afgørelse, som munder ud i en Strejke eller Lockout.

I det hele maa jeg paa dette Omraade som paa andre mene, at den politiske Linie, som Det konservative Folkeparti søgte at anlægge i Samlingsregeringen og inden Valget — Samarbejde om saa meget som muligt med saa mange som muligt — maa paa alle vigtige Omraader, saa farlig Situationen i mange Henseender var og er for Landet, være den danske Politik. Det er klart, at der gaar et Skel i den danske Befolkning paa visse vigtige Omraader. Valget trak denne Skellinie stærkt op mellem Socialiseringspartierne paa den ene Side og Antisocialiseringspartierne paa den anden. Det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen har trukket Linien stærkt op for sit Vedkommende, i hvert Fald i den Tale, han holdt for nylig om Ophævelse af den private Ejendomsret, og der skal ikke være nogen Tvivl om, at i det Øjeblik man forsøger en Politik eller Agitation for Socialiseringen eller den private Ejendomsrets Ophævelse, vil Det konservative Folkeparti være en skarp Modstander. Men det, det drejer sig om i Dag med det Flertal, Tinget har, som ganske klart staar imod paa disse Omraader, er ikke en teoretisk Drøftelse og Debat om dette, nej, det er en Politik, som udfører Dagens Gerning af praktisk Karakter, den, som Landets Erhvervsliv har behov.

Jeg vil dernæst gerne sige et Par Ord om det, jeg vil kalde den Ret og Orden, der bør være i Landet. Med den allersidste Tids Foreteelser paa dette Omraade er der Grund til at gøre et Par Bemærkninger herom. Den første Bemærkning, jeg vil gøre i Anledning af den saakaldte Gyldenfalk-Sag og de ulovlige Strejker, der har været, eller Strejker med bestemt Sigte, er, at det forekommer mig, at disse Foreteelser $\frac{3}{4}$ Aar, 8—9 Maaneder efter den 5. Maj med meget stor Tydelighed viser, hvor rigtigt det var